

โอวาท

บัณฑิตที่รัก

บัดนี้ ท่านเป็นคณาภิบัณฑิต มหาบัณฑิต และบัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญโดยสมบูรณ์แล้ว ในนามของสภามหาวิทยาลัย คณาจารย์ ตลอดจนท่านผู้
มีเกียรติ ณ ที่ประชุมสโมสรแห่งนี้ ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีกับทุกท่านที่ได้สำเร็จ
การศึกษาสมความปรารถนาแล้วทุกประการ

ก่อนที่ท่านทั้งหลายจะจาก Alma Mater ของท่านไป ข้าพเจ้าขอฝาก
ข้อคิดเพื่อการมีชีวิตที่ยั่งยืนท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ดังนี้

เมื่อมองไปยังศตวรรษที่ 21 ที่กำลังมาถึง มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมี
ความคาดหวังที่จะเห็นบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ในส่วนบุคคล

- เป็นบุคคลที่มีสุขภาพสมบูรณ์ มีโลกทัศน์ที่เปิดกว้าง และมอง
การณ์ไกล กอปรด้วยคุณลักษณะนิสัยสำคัญ 3 ประการดังนี้

1. เป็นสุจริตชน มีสำนึก เชื่อถือและไว้วางใจได้
2. เป็นบุคคลที่มีสติปัญญา มีความคิดอิสระ ไม่ถูกครอบงำ
ด้วยอวิชา มีวิสัยทัศน์ของตนเอง และใฝ่รู้ตลอดเวลา
3. เป็นบุคคลที่มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ คิดรอบคอบ
คิดได้ทั้งแยกส่วนและบูรณาการ (integration)

ในส่วน Profession และ Career

- เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพเชิงปัญญาและทักษะ (competence) รู้เท่าทัน
โลกของการแข่งขัน มีความสามารถเชิงวิชาชีพ มองปัญหาออกแก้ปัญหาเป็น พร้อมทั้ง
จะแสดงความรับผิดชอบและร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และ
ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อความผาสุกของสังคม
ชาติ และสังคมโลก

ในทางโลกาภิวัตน์

- เป็นบุคคลที่สามารถติดต่อสื่อสารกับมวลประชาชาติต่าง ๆ ใ
อย่างมีคุณภาพ รู้จักสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันด้วยอักษรยไม้ตรี ศิลปะ วัฒนธรรม
การแลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยี และการธุรกิจ

ในการเข้าถึงยุค Cyberspace

- เป็นบุคคลที่ใ้รู้ รู้จักใช้และรู้เท่าทันความเป็นไปของโลกสาร
สนเทศ รู้จักใช้ cybertechnology อย่างผู้มีสติปัญญาที่ชาญฉลาด โดยไม่เป็นทาสหรือ
ถูกรอบงำ นั่นคือ ต้องเป็นไปเพื่อแสวงหาความรู้และสัจธรรมจากมุมมองของ
สหวิทยาการและศาสตร์ใหม่ ๆ

นี่คือความคาดหวังของมหาวิทยาลัยที่มีต่อบัณฑิต มหาบัณฑิต และ
ดุษฎีบัณฑิตทั้งหลายในวันนี้และอนาคต

ขอให้ท่านทั้งหลายจงตระหนักว่าในยุคนี้ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
เช่นนี้จะเกิดขึ้นอย่างไม่มีวันสิ้นสุด จนเราอาจจะกล่าวได้ว่าความไม่แน่นอนของ
โลกวันพรุ่งนี้จะเป็นความแน่นอนของชีวิต

ในบริบทดังกล่าว ข้าพเจ้าขออธิบายขยายความหมายของคุณลักษณะ
นิสัยบางประการที่กล่าวข้างต้นที่บัณฑิตของมหาวิทยาลัยพึงมีเพิ่มเติม เพื่อให้ท่านทั้ง
หลายได้ไตร่ตรองใคร่ครวญ นั่นคือ การเป็นบุคคลที่มีสติปัญญาและจิตที่อิสระ ซึ่ง
หมายความว่า ท่านทั้งหลายต้องมีวิสัยทัศน์ของตนเอง รู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด รู้จักทวน
กระแสโลกาภิวัตน์ รู้จัก rethink เรื่องอนาคตกาล รู้จักสงสัยในความถูกต้อง ในความ
เหมาะสมของสิ่งที่สังคมโลกยึดถือเป็นสัจระ เช่น เทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นต้น ถ้า
พิจารณาให้ดี เราจะพบว่าเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์อเนกอนันต์ เมื่อเรารู้จัก
ใช้อย่างเป็นนายมัน และในทางตรงกันข้าม เทคโนโลยีก็มีโทษมหันต์เมื่อเราเป็นทาส
ของมัน หรือไม่รู้จักความพอดี ความมหัศจรรย์ของเทคโนโลยีได้กระตุ้นความอยากรมี
อยากบริโภคของมนุษย์อย่างไม่มีขอบเขต ทุกวันนี้เทคโนโลยีได้ช่วยเพิ่มอัตราเร่ง
ความเร็วให้แก่มนุษย์ในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นการผลิต การบริโภค การนันทนาการ การ
ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเอง ฯลฯ แต่สิ่งที่แปลกก็คือ มนุษย์ไม่เคยหยุดเพื่อ
ไตร่ตรอง อธิษฐานภาวนาเลย มนุษย์ยังต้องลำบากแข่งกับเวลา แข่งกับตัวเอง แข่งขัน

กันเองอย่างเอาเป็นเอาตาย อัตราเร่งของการแข่งขันโดยใช้เทคโนโลยีเป็นไปอย่าง
บ้าคลั่ง คุณคงรถไฟคว้านที่วิ่งด้วยความเร็วเกินกว่าที่กำหนด และยังมีอัตราเร่งสูงขึ้น
เรื่อย ๆ ถ้าสถานการณ์ยังคงเป็นเช่นนี้ ไม่ช้ารถไฟขบวนนี้ก็จะวิ่งออกนอกรางลงเหว
สู่เวจี นอกจากความเร็วด้วยอัตราเร่งที่รุนแรง การแข่งขันทุกรูปแบบในทุกมิติของ
กาลเวลาและขอบเขตแล้ว ผลพวงของเทคโนโลยีการผลิตอย่างเดียวก็น่าได้ละทิ้งสิ่ง
ปฏิบัติและกากของที่ใช้แล้วไว้เป็นมลพิษเหลือคณา ดังที่มนุษย์ในปัจจุบันกำลังเจอ
ปัญหาที่จะกำจัดให้หมดไป... นี่คือการหายนะซึ่งกำลังรอเราอยู่ ถ้าเราไม่รีบแก้ไข
และรู้จักลดความอยากบริโภคให้อยู่ในระดับที่สมดุลย์ (equilibrium) ได้ ปัญหาต่าง ๆ
ก็จะทับถมทวีคูณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

บัณฑิตที่รัก การเป็นบุคคลที่มีสติปัญญาและจิตอิสระต้องเป็นคน
ที่ไม่ถูกรอบงำ มีวิสัยทัศน์ของตนเอง ท่านทั้งหลายต้องเป็นคนชาญฉลาด...มี
ปรีชาญาณ (wisdom) ที่ได้สะสมมานาน มีหลักธรรมประจำชีวิต จึงจะสามารถดำรง
ชีวิตอยู่ในโลกของวันพรุ่งนี้ได้อย่างผู้ที่มีความสุขในจิตใจ สมที่เป็นบัณฑิตที่ได้ชื่อว่า
“ผู้มีการศึกษา” หรือ Educated Man อย่างแท้จริง

ท้ายที่สุดนี้ข้าพเจ้าขอให้องค์สังฆธรรมความจริง ประทานพรนา
ประการแก่ท่านให้มั่นคงในอุดมการณ์แห่งความดี มีพลังแห่งความคิดที่เป็นเหตุเป็น
ผลนำทางชีวิตเพื่อยังประโยชน์ตนและผู้อื่นตลอดไป

ภราดาประทีป ม.โกมลมาศ

อธิการบดี

26 มกราคม 2540